Mizah

Bütçenin ikiyüz milyon açığı
halka yükleniyor..
HUKUMET — ÇEK ÇEK !

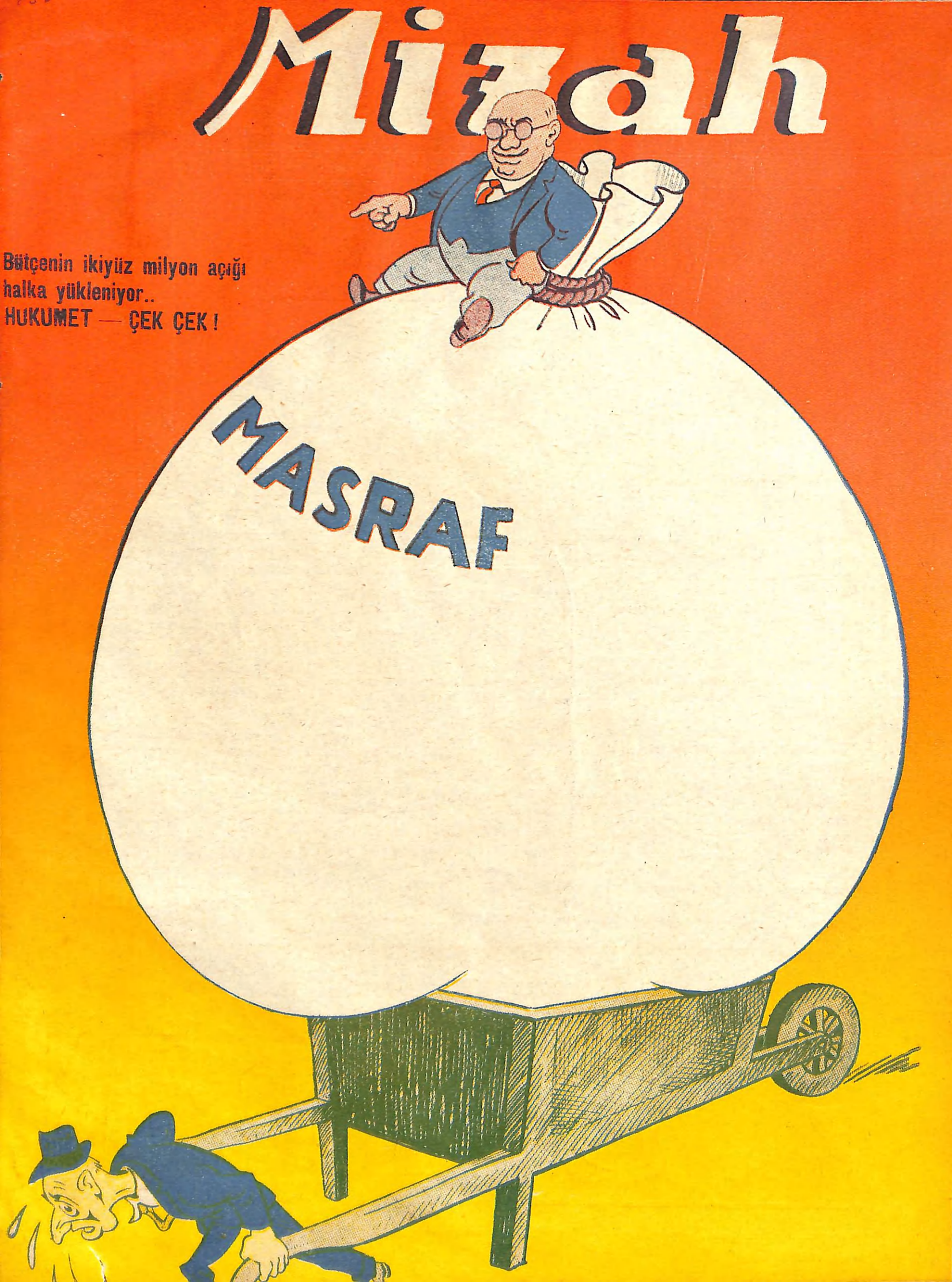

SEÇİMLERE GİRERKEN...

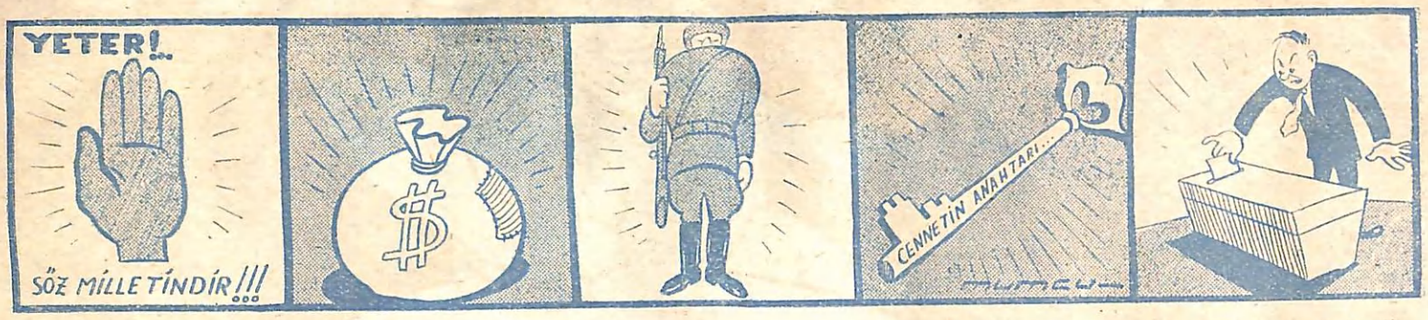

Parti, var... *Para, var...* *Kuvvet, var...* *Vaad, var...* *Enayi.. Yok!*

ANLAYANA

AÇIK EKSİLTME

Mecliste Seçim Kanunu müzakere edilirken, seçim kurullarına itiraz edecek vatandaşların 500 lira teminat akçesi vermeleri teklif olundu.

Demek seçim bahsinde bir itirazın değeri beşyüz lira imiş.

Tabiî, memlekette bu kadar değerli itiraz mevcut olamaz. Daha doğrusu bir haksızlığa beşyüz lira gibi büyük bir paha biçilemez. Bunun için hemen teklife itiraz edildi:

— Vatandaşın itiraz hakkına karşı güçlük çıkarmıyalım. Söz hürriyeti, demokrasi...

Alt tarafı malûm. İndire indire yirmi beş liraya indirdiler. Sonra bu açık eksiltmede yirmi beşi de çok gördüler ve kaldırdılar.

Halbuki teklifi yapan milletvekili Hazineye gayet sağlam bir gelir vergisi sağlayacaktı. Şöyle ki: Seçime mutlaka hile karışacağı ve herkes itiraz edeceği için adam başına beş yüz lira hesabiyle toplanacak teminat akçeleri maliyemizi teminat altına almağa kâfi gelecekti. Fakat ah şu formalite yok mu... Arttırma-Eksiltme kanunu burada da tatbik edildi ve varidat, fazlasile ucuza maledildi gitti...

PENBE GÖZLÜK

Sağlık şûrası toplandı. Sonra tabiî dağıldı. Netice: Rakamlar, nutuklar, istatistikler, teşekkürler ve tebligat:

Geçen yıl veremle mücadele için illere üç milyon lira verdik (Ne çok para! Ne fedakârlık, ne hamiyet, ne sağlıkseverlik! Ama daha yüz misli lâzımmış, veremliler, her yıl, tahsisatın artma hızına nazaran on kere daha süratle çoğalıyormuş, o başka!)

Yılbaşında yatak sayısını 1750 yaptık. Yıl sonuna kadar iki bini aşacak! (Ne muvaffakiyet! Yataksız veremlileri düşünecek değiliz ya, tabiî yatırdıklarımızla uğraşacağız!)

Geçen yıl yedi milyon adama çiçek, bir milyon adama tifo, bir milyon adama tifüs aşısı yaptık. Üç milyon kişinin çamaşırlarını D.D.T. ile temizledik (!)...

Müdiranı umur efendilerimizin gözünde bu gözlük olduktan sonra herşey muvaffakiyetten ibarettir:

Bu sene sekiz milyar ağaç yapraklandırılmıştır: Ziraatte kalkınma...

Bu sene dört trilyon dekar araziye yağmur yağmıştır: Sulama siyaseti!

Bu sene onda sekizi ölmüş bile olsa şu kadar milyon çocuk doğmuştur: Nüfus!

Bu sene...

Ve, bu sene kadrolar genişletilmemiş, işler görülmemiş, dairelere tahrirat yazılmamış, mürekkep harcanmamış, yaşanmamış, sadece ölünmüştür: Tasarruf!

SİVRİSİNEK

TALKIN VE SALKIM: HİLMİ URAN'A GÖRE HALK, PARTİSİYLE BERABER...

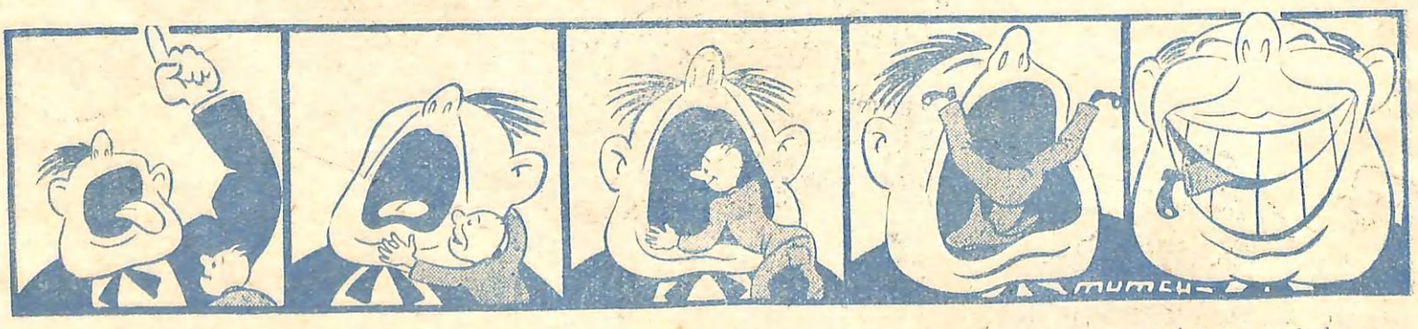

Memleketimizde demokrasiyi.. *kabul etmek şarttır.* *Şarttır ama,* *memleketin bünyesi* *tabii bunu kolayca hazmettikten sonra!*

Cilt: 8 — Sayı: 189 FİYATI 25 KURUŞ 17 Şubat 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

BAŞ KÖŞEDEN

AÇIK

BÜTÇE müzakereleri aldı yürüdü. Bu yılın bütçesinde 154 milyon liralık açık varmış. Yama pek büyük sayılmaz; Marşal yardımının «bir kısmiyle» kapatılabilir. Ama «bu açık böyle kalmaz, yardımla kapanamıyacak bir hale gelir» diyeceksiniz. O ayrı bahis...

Hani bir zamanlar devlet borçları azaldıydı. Hattâ denk bütçeli günler bile gördüydük. Hep o tek partili rejim zamanında...

Sonra harp oldu. Arkadan «darb» geldi. Devlet dairelerinin kadroları şiştikçe şişti. Birkaç yıl geçince bütçemiz, Rita Hayworth'un doğurduğu ve İngrid Bergman'ın doğuramayacağı letafette bir yavru dünyaya getirdi :Açık! Maşallah, nevzat, gün geçtikçe serilip serpiliyor.

Evvelâ biraz şaşırdık, filân... Sonra...

Vaktiyle, Mahmutpaşa yokuşundan telâşla inen kibar bir adamcağız, yokuştan çıkan birinin ayağına basmış. Herif, dayanmış kantarlıyı... Zavallı kabahatli, utancından şarkkadak düşmüş, bayılmış. Halk toplanmış. Uğraşmışlar, lâkin adamı ayıltamamışlar. Derken bir bektaşi babası türemiş. Meseleyi öğrenince eğilmiş, kulağına bir şeyler söylemiş. Adamcağız dipdiri kalkmış, yürüyüp gitmiş...

Merak etmişler. Sormuşlar. Bektaşi, kerametini izah etmiş:

— Erenler, demiş, adam ömründe küfür duymamış olacak ki düşmüş, bayılmış. Fakir kulağına yakası açılmadık bir alay küfür sıralayınca, alıştı, gitti işte!.

Bizimkiler de bu açığa alışmış olacaklar ki, yürüyüp gidiyorlar!

MİZAHÇI

Dolmacı — Taze dolmalarım var, dolmacı, dolma...
Halk — Karnımız tok!

Kimi Hatırlıyorsunuz?

«Akşam» refikimizin hayatınızda hatırlanmağa değer neler var? Kimleri ve niçin hatırlıyorsunuz? mevzulu anketine cevap olarak bize gönderilen mektupları, gönderenlerin isimleri mahfuz olmak üzere neşrediyoruz:

Hasan Âli Yücel'i hatırlıyorum. Kuş gibi uçmuş, kaşları ağır geldiğinden tepetaklak yuvarlanmıştı.

★

Hüseyin Cahit Yalçın'ı hatırlıyorum. Sade Cumhuriyetin değil, ondan evvelki ve sonraki inkılâpların da kahramanı olmak işini becerdiği için...

★

Yusuf Ziya ile Orhan Seyfiyi hatırlıyorum. Akbabalar gibi Babıâliden kalkarak Ankaraya konmuş ve Halk Partisinin bütçesini gagalamağa başlamışlardır.

★

Reşat Aydınlıyı hatırlıyorum. Plâk sanayii ile adalet cihazını nefsinde birleştiren orijinal bir iş adamıdır.

★

Eyüplü Halidi hatırlıyorum. Evlendiği kadınların parasını son meteliğine kadar yemek suretiyle iç güveylerine nümunei imtisal olmuştur.

★

Âtıf İnan'ı, 7 Eylûl kahramanı ve ticareti kendine mahsus usullerle tatbik eden ilk bakan olarak hatırlıyorum.

★

Pazarola Hasan Bey. Ticaretimizin lâfla pekalâ yürüyebileceğini isbat eden ilk fahrî Ticaret Bakanı!

★

Hamdullah Suphi'yi hatırlıyorum. İnkılâplarımızın dünyasına matruş ve müslüman bir Noel baba gibi bacadan düşmüştür.

★

Filorinalı Nazım'ı hatırlıyorum. Merhum şiirlerini ilân sahifelerinde ücretle bastırarak matbuatımızın inkişafına hayırlı yardımlarda bulunmuştu.

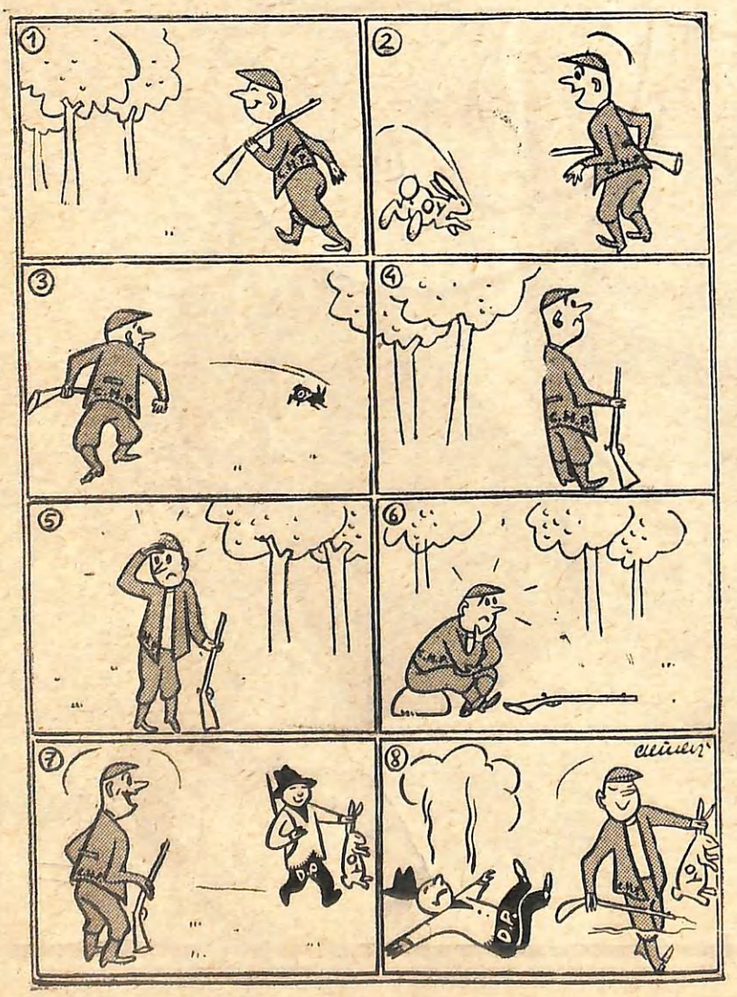

Sezarın hakkını Sezara verin!

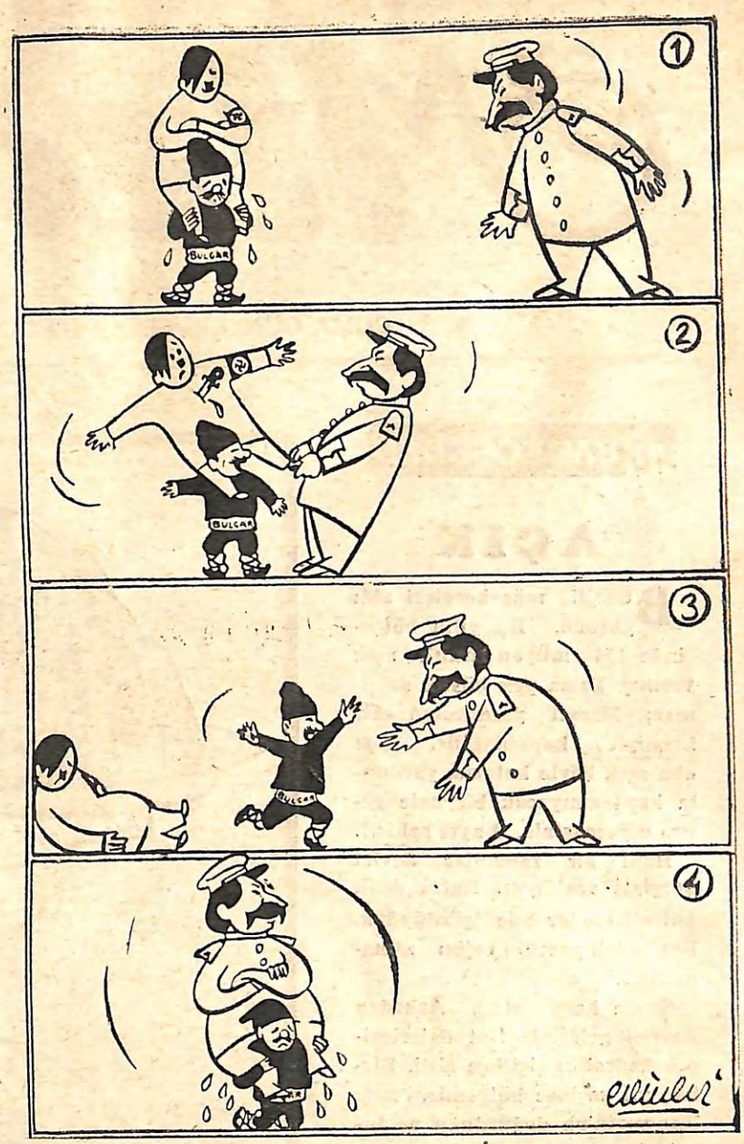

Baba şefkati!

FIKRALAR

GELİN - GÜVEY

Genç kız delikanlıya sordu:

— Gözlerim yıldızlara benziyor, değil mi, Ali?

— Evet.

— Saçlarım güneş ışığını andırıyor, değil mi?

— Evet.

— Dişlerim de tıpkı inci gibi, değil mi, Ali?

— Evet.

— Ah! Ali! Ne şairane şeyler söylüyorsun bu akşam!

İSABET

Adamcağızın ev sahibiyle başı belâya girmişti. «Altın Merdiven Palas Apartmanı» nın kralı:

— Ben kendi kendimi yaratmış adamım! diye haykırıyordu.

Kiracı:

— Çok iyi etmişsiniz, diye cevap verdi. Allahı böyle ağır bir mesuliyetten kurtarmışsınız.

KULP

Ressam Halil Dikmen dalgın bir sanatkârdı. Geçenlerde yeni bir tablosunu seyreden bir arkadaşı:

— İlâhi Halil! dedi. Sen bunadın mı nedir artık?

— Neden?

— Neden olacak! Resimde bir adam odanın kapısını çalıyor. Fakat kapının kulpu yok. Böyle oda kapısı olur mu?

Halil Dikmen derhal «kulpunu» buldu: ,

— Resimdeki kapı insan kalbini temsil ediyor, azizim! Bu kapı ancak ve ancak içerden açılır...

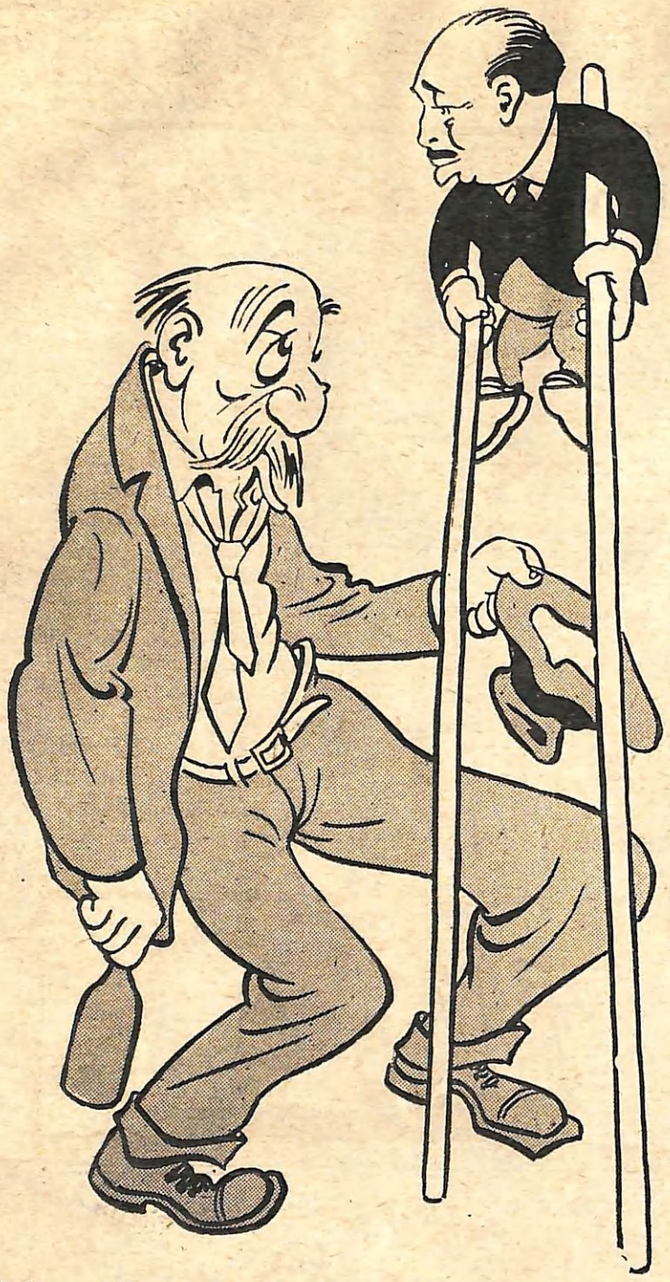

Sarhoş — Yaşasın hürriyet, yaşasın demokrasi..
Vali — Vatandaş kendine gel yoksa Bakırköyüne gönderirim!

AKIL HOCASI

★ **M. M. M., Çerkeş:**

Muhterem Akıl Hocası, Peri mecmuası buraya kadar gelmiyor. Güzelliğinden mahrum kalıyoruz. Ne yapalım?

Akıl Hocası :

Abone olun! Liracıklara râm olmıyacak peri var mıdır?

★

★ **Reşadet Ayrı, Kozan:**

Kadınlar saçlarına ak düşmeden mi yaşlarını saklarlar, düştükten sonra mı?

Akıl Hocası :

Ak düşmeden yaşlarını saklamağa başlarlar, düştükten sonra onar onar saklarlar!

★

★ **Hüsnü Çapkıner, Gördes:**

Yahu, Akıl Hocası be, bizim manda ne zaman doğuracak, şunu da bilsene bakalım?.

Akıl Hocası :

Varsa, sana da benziyorsa, en olmayacak bir zamanda doğurur, hiç merak etme!

★

★ **Ali İnce, Şemdinan:**

Tombul Teyzenin mektupları neden kesildi?

Akıl Hocası :

Son mektup Merihten gelmiş ama, daha Merkez postanesindeymiş. Birkaç haftaya kadar idarehanemize varır, biz de neşrederiz. Üzülmeyin!

Kara kedi !

★ **Hüsniye Duygulu, Mudurnu:**

İstanbulda bir şiir sergisi açmışlar. Burada da açsalar da biz de tadına baksak!

Akıl Hocası :

Kusura bakmayın, düşünememişlerdir. Malûm ya, şair kısmının azıcık aklı eksik olur!

★

★ **Neriman Hoyrat, Çumra:**

Amerikalı bir adam ölmüş, iki karısı olduğu meydana çıkmış. Bu nasıl olur?

Akıl Hocası :

Sen de şaş, ben de şaşayım hemşire... Elâlem bir tanesiyle başa gelemezken... Maamafih, işte herif iki karılı olmanın hayrını görerek tez elden göçmüş!

Casuslar Muharebesi

Atomu Amerika icat eder, peşinden Rusya yapar.

Hidrojen bombasını Amerika icat eder, belki Rusya kullanır...

Bunda şaşacak birşey yok: Amerika ile Rusya, Müttefikler camiasına dahil devletlerdir. Yalnız Rusyanın icat edip Amerikanın kullandığı birşey yok!

Allah göstermesin ya... Günün birinde Rus casusları Amerikayı, Amerikan casusları da tekmil Rusyayı kaplarlarsa fena olmıyacak: Hem Amerikalılarla hudut komşusu haline geleceğiz, hem Rusyadan uzaklaşmış olacağız. İki devlet bir arada!

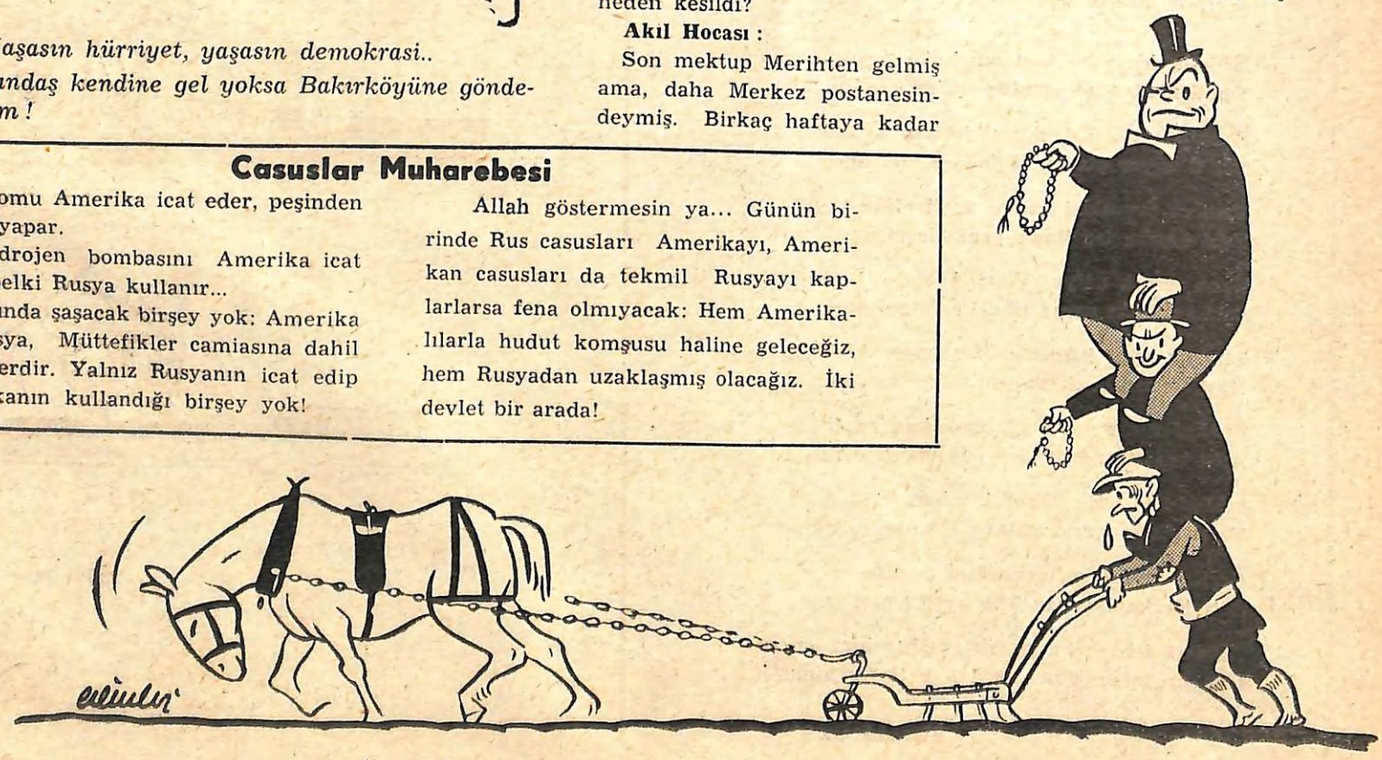

Üsttekiler — Vatandaş reyini bize ver!

— *Yatırları saydın mı?*
— *Yooo..*
— *Seçimler geliyor, belki partiden mevcut isterler!*

Görünmeyen Adam anlatıyor:

Kimi Seçeceksiniz?

Büyük gün yaklaşıyor. Halkın kalbini yoklamak istedim. Öyle ya, kimi üç buçuk atar, kimi motor gibi çalışır, kimi manda yüreği kadar...

Evvelâ meşhur «Biz devleti Hassolarla Memolara bırakamayız!» vecizesi aklıma geldi. Derhal bir Kümülüs bulutuna atladım. Soluğu Eğin'de aldım. Beni gökten iner görünce:

— Kimsin, kimi istiyon! diye sordular.

— Hasso ile Memoyu arıyorum...

— Ola, aha burada hemmisi Hassoylan Memodur..

— Peki. Şimdi meclis dağılacak..

— Kangı mencilis?

— Millet Meclisi!

Hassolarla Memolar başlarını döve döve ağlaşmağa başladılar :

— Oy anam, biz nidecuğz ginem eyleyse? diye...

— Durun yahu, dağılacak ama, yeniden milletvekili seçeceksiniz.. Kimi seçeceksiniz bakalım?

Birbirlerine bakıştılar. Koro halinde söyleştiler :

— Ahan, o İncedayı dirler bir gabadayı var ya, onu...

— Yine milletvekili mi yapacaksınız?

— Yoh gurban, milletvekillerinin içinden onu seçmişiz. Mencilisten çıhanda ha olmaya ki yolu buralara düşe...

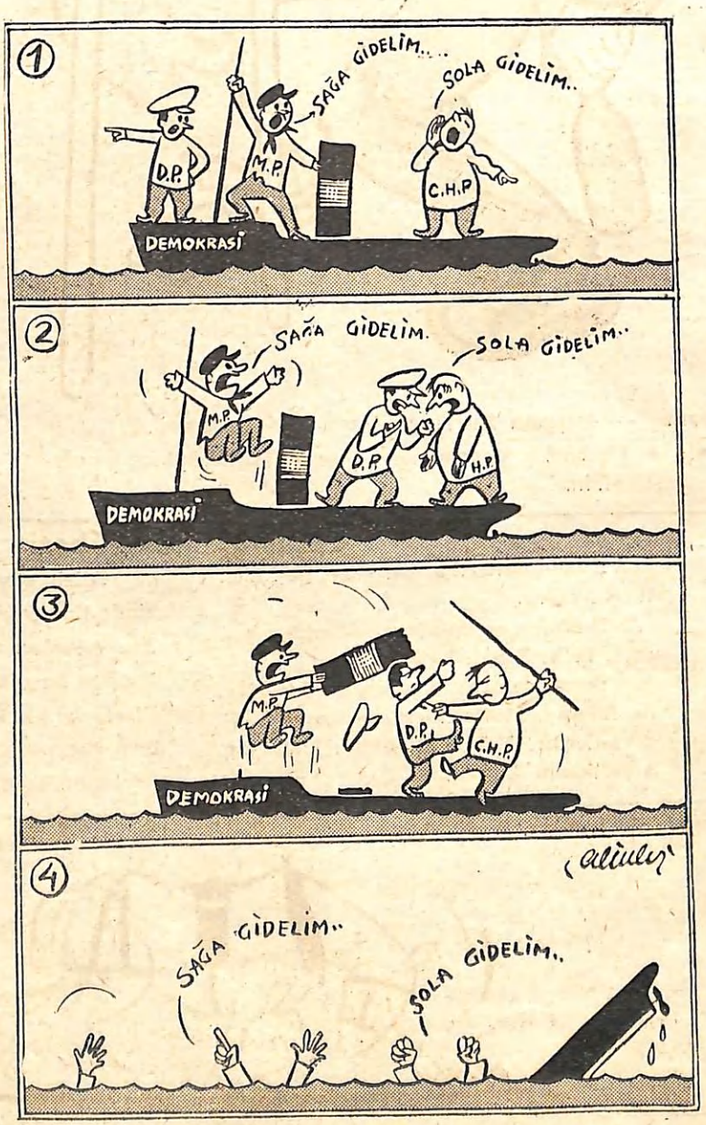

Gitti gider !

Tek keramet

SEÇİM TASARISI

Milletin bir yere toplandı hukukiyyûnu
Yeniden Meclise arzoldu seçim kanûnu

Oynatılmazsa kalem maddelerin üstünde
Yâr ü ağyar olacak lâyihanın meftûnu

Bundan evvelkisi kanun değil efsâne idi
Yeni kanûn ise ilmin yeni bir efsûnu

Bunu tasdîk ediyor Fikri Apaydın lâkin
Şekl-i tatbîkı yorar zihn-i cefâ-meşhûnu

Sanırım ayni kanaâtte Muammer Alakant
Nûri Özsan da diyor işte zafer ma'cûnu

Bir zafer zerresi kaydetmek için partisine
Arşa kaldırmadadır Nûri Köniğ hâmûnu

İntihâbatta adlî oluyor te'minât
Ya'ni şimdengeru mâfevk ezemez mâdûnu

Geçilip re'y-i hafîden alenî tasnîfe
Ra'şeler kaplayacak hîle yapan mel'ûnu

Katmak isterse bu pişmiş aşa her kim acı su
Onu garketsin Ozan derd ü belâ Çeyhûnu

AKILLI OZAN

Bu cevabı alınca bir Nimbüs bulutuna atlayıp Balıkpazarına indim. Teşkilât Bakkaliyesi sahibi Bay Yorgi Kazıkoğlu'ya sordum :

— Yeni seçimde oyunu kimlere vereceksin? Demokratlara mı, Halkçılara mı?

Bay Kazıkoğlu :

— Ne onlara verezeyim ne bunlara... dedi. Fahredun Kerime sesezeyim!

— Valiyi mi seçeceksin? Neden?

— Baska turlu basimizdan gitmezek da ondan! Sok iyi, sok iyi adam... Ma, nasin derler, mabusluk polikala...

Bu sefer Stratus bulutuna rakiben Ankaraya vardım. C.H.P. divanı yeni dağılmıştı. Kabiliyeti az bir milletvekili yakaladım:

— Seçim kabiliyetiniz az ama seçim kabiliyetiniz yerindedir herhalde ..

Derken cevabı yapıştırdı:

— Nevada veya Patagonya ortakçiliklerinden birini seçeceğim!

Bir başka müstakbel sabık milletvekili:

— Ben de Marşal yardımına reyimi vereceğim. Yoksa bu gemiyi başka türlü yürütemem! dedi.

Vekillerini bir yana koyup millete döndüm. Çubuk köylülerinden Ali Kalender'e:

— Reyini kime vereceksin, kimi seçeceksin? deyince:

— Bilmem, onu bizim ağa bilir! diye köy ağasını gösterdi. O da:

— Bilmem, bizim ağa bilir! diye nahiye müdürünü gösterdi. O da:

— Bilmem, bizim ağa bilir! diye kaymakamı gösterdi. O da:

— Bilmem, bizim ağa bilir! diye valiyi gösterdi. O da:

— Bilmem, bizim ağa bilir! diye emin bir zatı gösterdi. O da:

— Bilmem...

Derken elimle ağzını kapadım. Sonra Ali Kalender'e:

— Be adam, ağayı karıştırmasan olmaz mıydı? diye çıkışınca, boynunu büktü:

— Olur mu efendi? dedi, sonra onlar bizi karıştırır!

Görünmeyen Adam

Erkek — Ne mütevazı kızsın, göğsüm kabarıyor!

Kız — Ya? Bense cüzdanından dolayı kabarıyor sanmıştım!

— Bu adam beni ana mektebinde iken dövmüştü!

— Sizinle görüşmek istiyordu ama, şimdi çok sıkışık vaziyette!

Betarz-ı Kudemâ

GELİYOR

O perî geldi mi, her yer bana gülşen geliyor
Kapkaranlık gece, gündüz gibi, rûşen geliyor

Görmüyor dîdelerim başkasının mâtemini
Ağlıyanlar bile hep neş'eli, hep şen geliyor

Her ne dem âh, o vefâ düşmanı gelmezse fakat
Bana bülbül sesi âvâze-i şîven geliyor

Ne olur, gelse de gitsek ikimiz (Çamlıca)ya
Nevbahâr işte bu yıl, kış gibi, erken geliyor

Durmadan cevr-ü cefâ okları göndermededir
Şu benim kalb-i rakîkim ona âhen geliyor

Gönül evlenmeyi isterse de ol mâh ile âh,
Akla ilkönce geçim, sonra da mesken geliyor

Bahta bak, her ne dem âğûş açarak «gel» dersek
Ele gül çehreli zen, bizlere sûzen geliyor

Meselâ gelse sekiz derd-ü belâ başkasına
- Ne nuhûset ki - mutlak bize seksen geliyor

Ne zaman gelse hirâmân olarak bezme o şûh
Seyredenler sanıyor (Karpiç)e (Sirmen) geliyor

Ne zaman geçse yanımdan şu (Necati Erdem)
Der'akab hatıra Billâhi değirmen geliyor

Ne zaman süfre-i sahbâyı kurarsam, başına
İbtidâ (Tahir)i bi zen ile (Neyzen) geliyor

Ne zaman gelse fakat bezme o (Fazıl Ahmed)
Sanırım semt-i semâdan sulusepken geliyor

Getirir neş'e gelip meclise her gün (Çallı)
Ayda bir (Fahri Celâl) Bey de hafiyyen geliyor

Veririm cebde neyim vâr ise bahşiş olarak
Deseler: «Bezme bu şeb vâli-yi pür fen geliyor.»

Gerçi yok ey (Bayur)um akl-ü zekâvette eşin
Bana lâkin kalemin hayli delişmen geliyor

Giymiş, üç kürkü bayan, birbirinin üstüne, bak,
Acebâ maymuna dönmüş de bu, nerden geliyor

Kaçınız rehgüzerinden hemen ey fâcirler ,
Çünkü (Fevzi)i hicâgû pupayelken geliyor

ABDÜLBAKİ FEVZİ

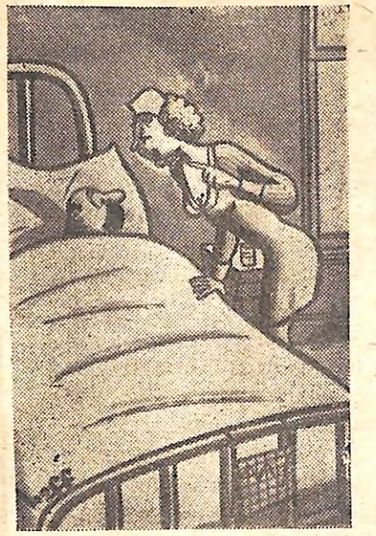

— Kimsenin size heyecan vermesine müsaade etmeyin!

— Maalesef sizi içeri alamıyacağım, beyefendinin kabul saatleri değildir!

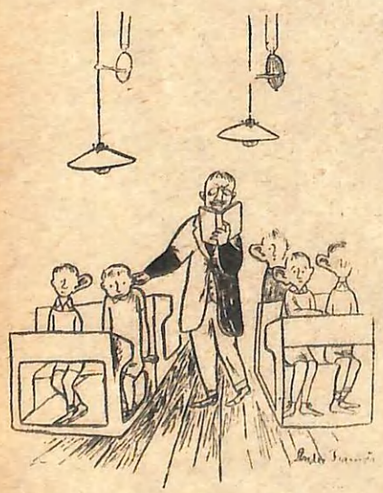

— Yeni talebe sizsiniz herhalde?!

— Baba, evvel zamanda da mı kiralık ev bulunmuyordu!

Levha !

— Baylar, çocuk saatini dinlemek ister misiniz?!

Çömezin Röportajları:189

Fasıl Heyetine Devam Ediyoruz!

Çizen: RAMİZ

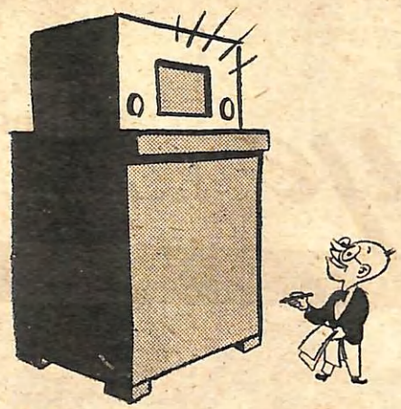

Radyo — Çaresazım sensin ancak, rahmet Allah aşkına
Sende yok mu kalbü vicdan, söylet Allah aşkına
Çömez — Adaylar bir ağızdan okuyorlar galiba!

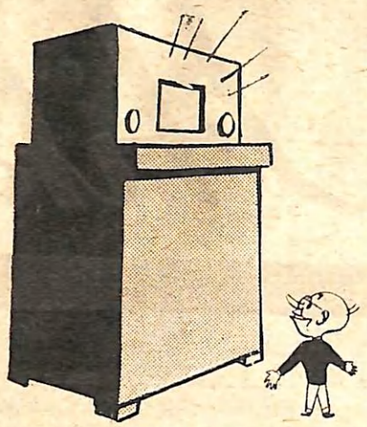

Radyo — Hem sevip hem yakandan attın beni,
Bak ne müşkül derde uğrattın beni!
Çömez — Herhalde Reşat Aydınlı okuyor!

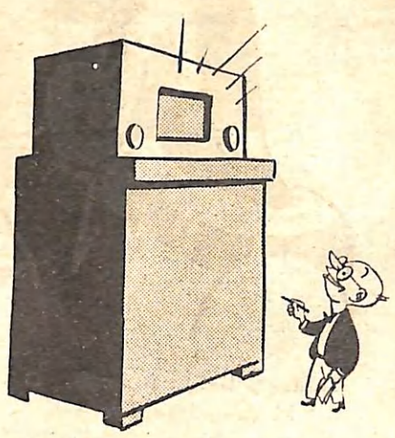

Radyo — Cihanda var mıdır acaba böyle yar
Sevsem azarlar, sevmesem azarlar...
Çömez — Gazeteciler hükûmetten şikâyet ediyorlar!

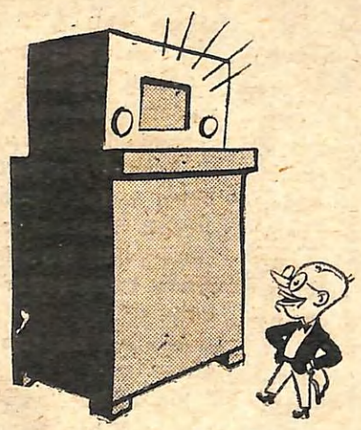

Radyo — Hastayım, yalnızım, seni yanımda
Görüp de bahtiyar ölmek isterim!
Çömez — Bunu söyleyeni seçemedim, kim acaba?

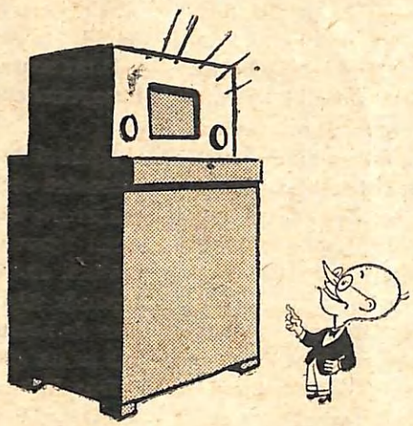

Radyo — Aman doktor, canım doktor, derdime bir çare
Çaresiz dertlere düştüm, yok mu bana bir çare
Çömez — İstanbullular Valiye istida veriyorlar galiba!

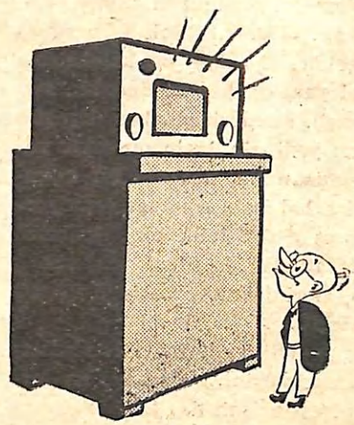

Radyo — Meclisinde mail oldum ben bir kaşı karaya
Hiç bu dilden anlayan yok, gelsin, girsin araya...
Çömez — Bu muhakkak Nurullah Ataçın sesidir!

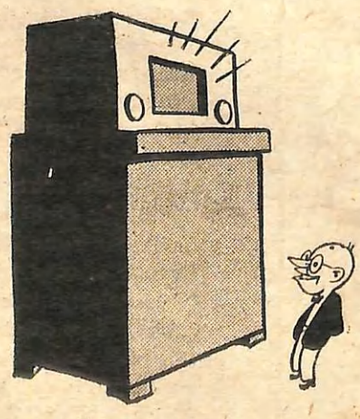

Radyo — Ülfetin geçti efendim arası
Bir gün olur, düşer elbet sırası!
Çömez — Falih Rıfkı sitem ediyor anlaşılan!

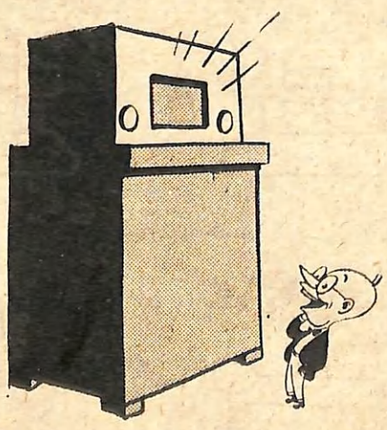

Radyo — Turnam turnam, ben buralarda durmam
Gider isem gelmem, uçar isem konmam!
Çömez — Hasan Âli yine yolcu galiba!

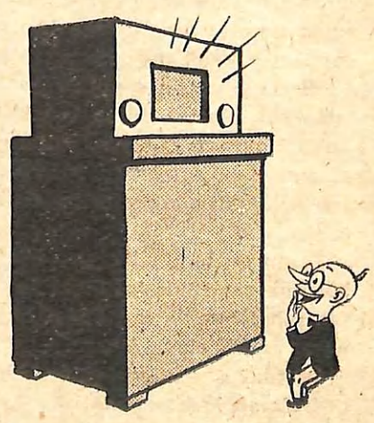

Radyo — Adananın yolları taşlık
Kalmadı cepte beş para harçlık!
Çömez — Maliye Bakanı bütçe nutkunu okuyor anlaşılan!

Hikâye

MANEVRA

Yazan :
VİRGUL

Tramvay tıklım tıklımdı. O kadar ki iğne atsanız yere düşmek şöyle dursun, para atsanız kimsenin eğilip kapacak hali yoktu. Para bu! Yere düşer de kimse kapmaz mı! İnanmazsınız işte, vallahi, billâhi tramvay o derece kalabalıktı.

Şimdi tramvayın kalabalık derecesi gözünüzün önüne geldi ya... - Aman! Sakın başınıza gelmesin! - İşte bu kalabalıkta al yanaklı, pembe dudaklı, sarı saçlı, samur kaşlı, ben diyeyim on yedi, siz deyin on sekiz yaşında narin, nazenin bir kızcağız, hal icabı sıkıştığı yetmiyormuş gibi üstelik bir delikanlı tarafından da sıkıştırılıyordu.

Geri dönmeye vaziyeti müsait değil...

— «Rica ederim, âlemi rahatsız etmeyin... »demeye de terbiyesi müsait değil...

Çünkü o zaman bütün başlar ona çevrilecek, münasebetsiz delikanlı hiç renk vermezken onun yerine genç kız kendisi kıpkırmızı kesilecek.

İyisi mi, sesini çıkarmaz.

O zavallıcık da öyle yapıyordu. Bu haliyle onu yağmur altında sinmiş bir tavuğa benzetmemek kabil değildi.

Bereket versin çöplükte horoz eksik olmaz. Bütün tavuklar bir horoza kalsaydı, halleri duman olurdu doğrusu. «Horozun hakkından horoz gelir» demişler.

Tramvay da çöplük ya. Bir horozun çöplenmesini öteki horoz rahat bırakır mı! Fakat bu horoz efendi cinsindenmiş.

Oturduğu yerden şöyle bir doğrularak kıza seslendi:

— «Gel, hemşire hanım, otur. »

Kızcağız sıkıla, mıkıla:

— «Teşekkür ederim efendi rak:

— «Ne münasebet, hemşire hanım,» diye cevap verdi. Sonra kaşlarını biraz daha çatıp öteki delikanlıya bakarak devam etti: «Dünyada densizler çok. Utanmıyorlar da!»

Bunları oldukça yüksek sesle söylemişti. Tavuğu elinden kaçıran horoz da pekalâ duymuştu ama, hiç üzerine alınmamış, «Kim bu münasebetsiz, rezil, ahlâksız?» der gibi etrafına bakmıyordu. Biraz sonra, boynundaki sarı atkının düğümünü sıkarak, bobstil şapkasını ensesinden bir karış taşan saçlarına daha sıkı sıkı geçirerek:

— «Pardon!» dedi, tramvaydan indi.

Kurtarıcı delikanlı ile kurtardığı yavrucak, pencereden başlarını çevirip onu hakaretamiz bir bakışla uzun uzun süzdüler. Hattâ delikanlı - arada cam olmakla beraber - Onun yüzüne tükürdü.

Sonra kıza doğru eğilerek:

— «Bu namus düşmanları insanın peşini bırakmazlar,» dedi. «Muhakkak ki şimdi arkadan başka bir tramvaya atlar, yahut otobüsle gidip yolunuzu keser. İyisi mi, gelin sizi, nereye gidiyorsanız, oraya kadar ben götüreyim.»

Kız hık-mık dedi. Nihayet razı oldu.

İçinden: «Ne iyi kalpli delikanlı!» diyordu.

Biraz sonra tramvaydan onun himayesinde iniyordu.

***

İstanbul bu. İnsanı tramvaya binmeden edebilir mi? Ne kadar cendereye, sardalya kutusuna, turşu fıçısına benzetirsek benzetelim, otobüsün yanında kaplumbağa gibi görürsek görelim, yine de binmeye mecbur oluyoruz şu ilk gözağrısına.

Dün Sirkeciden Taksime çıkacaktım. Bekle, bekle. Nihayet bir Harbiye - Aksaray geldi. Basamağın onda birine sağ ayağımın dörtte birini atabilince kendimi göklerde hissettim. Ayağım yerden kesilmişti ya, üst tarafı kolaydı.

Eminönünde biraz, Köprü üstünde biraz daha boşaldı ve ben ite kaka, heyamola, kendimi içeri attım. «salona» doğru balıklama ilerledim.

O sırada gözüme biri ilişti. Tanıdık bir simaya benziyordu.

— «Ben bunu nerede gördüm... Nerede gördüm?» derken aklıma geldi.

O zaman şaşırdım:

Çünkü, yağmura tutulmuş tavukları kurtaran bu «mert» ve «efendi» delikanlı ayıpladığı şeyi kendisi yapıyordu. Kalabalıktan istifade, tramvayın cenderelik vazifesini tamamlamakla meşguldü. Bu sefer işkenceye maruz kalan esmer güzeli bir kızdı.

— «Gel, hemşire hanım, otur!»

Bu ses üzerine «hemşire hanım» gibi ben de oraya baktım.

Hayret!

Evet, hayret ki hayret!

Bu sefer kalkıp yer veren kimdi, biliyor musunuz? Geçen sefer mütecaviz horoz vaziyetindeki o sarı atkılı bobstil delikanlı!

Roller değişmişti. Şimdi o, kurtarıcı rolündeydi ve «namussuz, ahlâksız, ırz düşmanı herife söylenip duruyordu.

Öteki bir punduna getirdi, tramvaydan sıyrılıp indi.

Birkaç gün sonraydı. Bobstil delikanlı ile öteki bıçkına yan yana rastlamayım mı ?

Evvelâ: «Acaba tramvay yolculukları dolayısiyle mi ahbap oldular?» diye düşündüm.

O sırada, konuşmaları kulağıma çarptı.

Biri:

— «Sana bir şey söyliyeyim mi, Hilmi?» diyordu. «Bizim manevra Napoleon'un bile aklı-

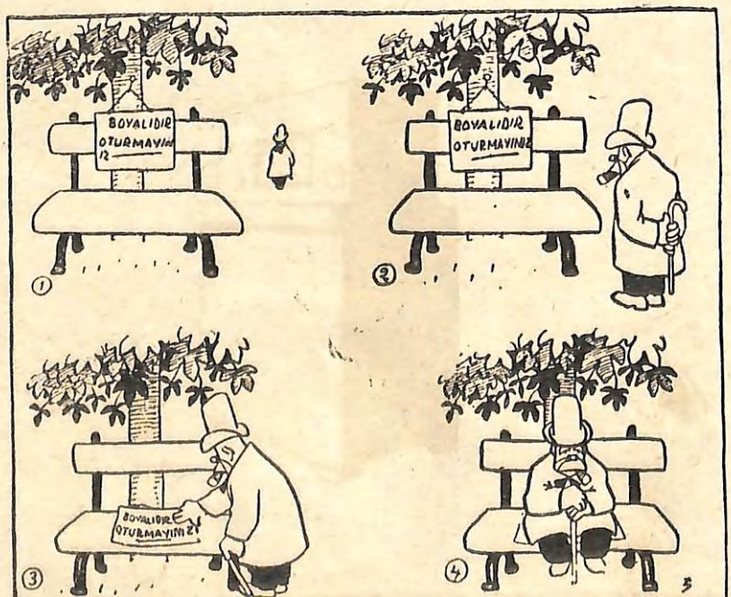

FIKRALAR

ANLAŞILMAZ ŞEY

Avukat Tacettin Ünlü bir ziyafette suratsız bir kadının yanına düşmüştü. Kadın da ondan hoşlanmamış olacak ki bir aralık döndü:

— Sizi neden benim yanıma oturttular, anlayamıyorum, dedi.

Tacettin Ünlü derhal cevabı yapıştırdı:

— Vallahi, ben de anlıyamıyorum. Herhalde yanımıza oturmak istiyecek birini bulamadılar da ondan!

ROL

Tecrübeli erkek ayni yola sapan genç bir ahbabına nasihat veriyordu:

— Yuları kadının eline vermemenin ilk çaresi, daha başlangıçta, ondan korkmadığını göstermektir.

Delikanlı bir iki yutkunduktan sonra boynunu büktü:

— İyi hoş ama o derece kuvvetli rol yapamam ki...

SAAT GİBİ

Profesör Hilmi Ziya meşhur felsefi nüktelerinden birini daha geçen gün savurdu:

— Bir kadına yaşını sormak, eski bir saat almak gibidir. Geri kalacağı muhakkaktır ama, ne kadar geri kaldığını tayin edemezsiniz!

MANTIK

Patron, daktilolardan birine çıkışıyordu:

— Bak, Leylâ tâ Beykozda oturduğu halde vaktinde geliyor da sen buraya beş dakikalık yerden geldiğin halde neden hep geç kalıyorsun?

Neclâ alaylı alaylı güldü:

— Gayet basit, efendim. O uzaktan geldiği için, geç kalınca acele eder. Ben zaten şuracıkta oturuyorum. Koşa koşa gelecek değilim ya!

İKİ RAHMETİN BİRİ

İki kadın konuşuyordu:

— «Benimle evlen, zavallı bir adamı mesut et» dedi.

— Ya? Peki, sen hangisini tercih ettin?

ÂDEM

Öğretmen sordu:

— Tekil, birinci şahıs hangisidir?

Çocuk cevap verdi:

— Âdem Aleyhisselâm!

CEZA

Muhiddin Sadak sakinliği ve soğukkanlılığı ile meşhurdur. Bir gün bir arkadaşı sordu:

— Sana biri küfretse yine kızmaz mısın?

Muhiddin Sadak sükûnetle cevap verdi:

— Neden kızayım? Küfrediyorsa terbiyesiz demektir. Kızıp da onun terbiyesizliğinden dolayı kendim ceza çekmekte ne mâna var!

AKSİLİK

Delikanlı, sevgilisinden gelen mektup üzerine, suratını asmıştı.

Arkadaşı sordu:

— Ne o? Ne var?

— Evlenecekmiş.

— Aldırma, birader! Varsın evlensin. Dünyada bir alay güzel kız var.

Delikanlı başını salladı:

— İşte ben de onun için üzülüyorum ya.

İHTİYAT

Feridun Fazıl altmış altı öğrenmeye heves etmişti. Kiminle oynadığını sordular, birinin adını verdi.

— Ne yapıyorsun! dediler. O bu oyunda usta değildir ki!

Feridun Fazıl gülümsiyerek cevap verdi:

— İyi ya işte. Usta biriyle oynayıp da yutulayım mı yani?

DERS

Hacı Ağanın oğlu şehirde kızılı-oğlanlı bir mektepte okuyordu.

Sene sonunda babası sordu:

— E, anlat bakalım, oğul. Gızlarlan beraber oburken neler örgendiniz?

Oğlan cevap verdi:

— Gızlar bizim bildiklerimizi, biz de onların bildiklerini.

KEHANET

Hikmet Münir Ebcioğlu ile bir arkadaşı rasathaneyi geziyorlardı. Muhtelif âletlerin, cihazların önünden geçtiler.

Bir aralık Hikmet Münir:

— Yağmur yağacak galiba, dedi.

Arkadaşı sordu:

— Hangi âletten anladın?

— Âletten falan değil, canım. Nasırlarım zonklamaya başladı da.

İŞ DEĞİŞİR

Birisinden borç para istiyeceğini söylüyordu.

Arkadaşı sordu:

— Kendisini iyi tanır mısın?

— Pek değil.

— Öyleyse nasıl para ister sin?

— Birader, ben sana ondan borç para istiyeceğim diyorum. Borç para vereceğim demiyorum ki!

KAHRAMAN

Tarihin meşhur bir kahramanından bahsediliyordu:

— Hiç bir zorluktan kaçınmaz, en büyük ıstıraplar karşısında sesini çıkarmazdı. En derin azapları sükûnetle ve sabırla karşılar, halinden hiç şikâyet etmezdi..

Bu son cümlelere kulak misafiri olan bir kadın merakla sordu:

— Kimmiş bu böyle, ayol? Tam koca olacak adam!

TEHLİKE

Toy bir delikanlı baba dostuna derd yanıyordu:

— Bir kızı seviyorum, üstadım. Fakat aşkımı itiraf için kelime bulamıyorum.

Baba dostu derhal:

— İsabet, oğlum, dedi. Eğer şimdi aşkını itiraf için kelime bulacak olursan sonra bir tek kelime söyliyemez hale gelirsin.

Sayı : 189

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

— Yüksek mevkide oturmak ne kadar zormuş herkesin gözü üstünde kalıyor!